

Udskriftsdato: 9. februar 2021

KEN nr 20224 af 06/11/2003 (Gældende)

Ankestyrelsens principafgørelse C-40-03 om særlige tilfælde - ekstra omkostninger forbundet med kortvarigt ferieophold i udlandet - hjælpers rejse og ophold - udgift til liftbus - muskelsvind - merudgifter

---

Ministerium: Social- og Indenrigsministeriet

Journalnummer: J.nr.: 3500263-03

Ankestyrelsens principafgørelse C-40-03 om særlige tilfælde - ekstra omkostninger forbundet med kortvarigt ferieophold i udlandet - hjælpers rejse og ophold - udgift til liftbus - muskelsvind - merudgifter

Resume:

Forældrene til en stærkt handicappet dreng med muskelsvind var berettiget til tilskud til dækning af ekstra omkostninger i form af nødvendige merudgifter til rejse og ophold for sønnens hjælper i forbindelse med familiens ferie i en uge i udlandet. De var endvidere berettiget til tilskud til dækning af ekstra omkostninger i form af nødvendige merudgifter til liftbus til transport mellem lufthavn og hotel.

Ankestyrelsen fandt således efter en konkret vurdering af familiens situation, at det var særligt påkrævet at yde tilskud til dækning af de nævnte ekstra omkostninger, der var forbundet med familiens kortvarige udlandsferie.

For at der kunne siges at være tale om "særlige tilfælde" efter bestemmelsen i udlandsbekendtgørelsen om tilskud til dækning af ekstra omkostninger, forbundet med kortvarige ferieophold i udlandet, måtte der efter Ankestyrelsens vurdering være beskrevet forhold i ansøgerens situation, som gjorde det særligt påkrævet eller en afgørende forudsætning for gennemførelse af rejsen, at kommunen ydede tilskud til ekstra omkostninger forbundet med den kortvarige ferie i udlandet.

Love:

Lov om social service - lovbekendtgørelse nr. 764 af 26. august 2003 - § 28, stk. 1

Lov om social service - lovbekendtgørelse nr. 979 af 1. oktober 2008 - § 2, stk. 2 og § 41, stk. 1

Sagsfremstilling:

Sagen drejede sig om en familie, hvor en 14-årig søn led af muskelsvind. Sønnen var permanent kørestolsbruger, og siden 6-års alderen havde han brugt el-kørestol. Han havde gennem det seneste år udviklet en rygskevthed på 23 grader. Herudover havde han hofteskred og løse hofter samt en svær valgus fejlstilling på begge fødder. Sønnen kunne ikke forflytte sig uden brug af lift eller bistand fra to personer. Graden af sønnens selvhjulpethed var blevet væsentligt forringet som følge af rygskevtheden, da han sad mere fastspændt i sin kørestol.

Kommunen havde efter servicelovens § 28 bevilget en samlet årlig pulje af hjælpertimer, hvoraf de 35 timer var afsat til ferie. Der var i gennemsnit 22 hjælpertimer til rådighed pr. uge. Familien kunne selv vælge, til hvilke formål timerne skulle bruges. Herudover var der bevilget hjælpertimer svarende til 5-6 weekends årligt med 16 timer pr. weekend. Disse timer blev brugt, når sønnen deltog i hockey-turneringer.

Familien søgte kommunen om hjælp til merudgifter forbundet med en rejse i en uge til Ægypten. Ansøgningen omfattede udgifter til sønnens hjælpers ophold og flyrejse samt udgifter, der var direkte forbundet med sønnen, f.eks. udgifter til liftbus til transport mellem lufthavn og hotel. En liftbus var nødvendig, fordi sønnens el-kørestol ikke kunne være i en almindelig bus. Herudover skulle familien medbringe manuel kørestol, toilet/badestol og liftsejl.

Kommunen meddelte afslag på familiens ansøgning

Nævnet tiltrådte kommunens afgørelse.

Nævnet henviste til ordlyden af § 1, stk. 5, og § 5, stk. 2, i bekendtgørelse om betingelser for i særlige tilfælde at få hjælp efter lov om social service under midlertidige ophold i udlandet. Nævnet lagde ved afgørelsen til grund, at den hjælp, som familien var bevilget til en hjælper, var bevilget i henhold til servicelovens § 28.

Nævnet fandt ikke, at betingelserne i bekendtgørelsens § 1, stk. 5, for at yde hjælp var opfyldt. Der var således ikke beskrevet sådanne forhold, som gjorde, at familiens situation kunne betragtes som et særligt tilfælde. Nævnet lagde vægt på, at ansøgningen var begrundet i sønnens helbredsmæssige tilstand, herunder de ændringer, der var sket i løbet af det sidste år, de mulige foranstående operationer samt fremtidsudsigterne, og at der ikke i øvrigt var beskrevet forhold som begrundelse for rejsen.

I forældrenes klage til Ankestyrelsen var det bl.a. anført, at de anvendte paragraffer tydeligt viste en for ringe behandling og en forskelsbehandling af handicappede medborgere. Det være sig børn som voksne. Forældrene mente, at det var af stor betydning, at der blev fokuseret på, hvilke vilkår der med serviceloven var skabt for mennesker, der i hverdagen mødte mange hindringer/forhindringer. Forældrene fandt det ubegribeligt, at der ikke var større forståelse for vigtigheden af, at der kunne leves et normalt familieliv.

Sagen blev behandlet i principielt møde med henblik på belysning af § 1, stk. 5, i Socialministeriets bekendtgørelse om betingelser for i særlige tilfælde at få hjælp efter lov om social service under midlertidige ophold i udlandet. Efter denne bestemmelse kan der kun i særlige tilfælde efter en konkret vurdering ydes tilskud til dækning af ekstra omkostninger, der er forbundet med kortvarige ferieophold i udlandet.

Sagen blev behandlet som supplement til Ankestyrelsens praksis, herunder Social Meddelelse SM C-16-00.

Afgørelse:

Ankestyrelsen fandt, at forældrene var berettiget til tilskud til dækning af ekstra omkostninger i form af nødvendige merudgifter til rejse og ophold for sønnens hjælper i forbindelse med familiens ferie til Ægypten. De var endvidere berettiget til tilskud til dækning af ekstra omkostninger i form af nødvendige merudgifter til liftbus til transport mellem lufthavn og hotel.

Ankestyrelsen fandt således efter en konkret vurdering af familiens situation, at det var særligt påkrævet at yde tilskud til dækning af de nævnte ekstra omkostninger, der var forbundet med den kortvarige ferie i udlandet.

Begrundelsen for afgørelsen var, at der i familiens situation var beskrevet sådanne særlige forhold, at der i forbindelse med deres ferie var grundlag for at pålægge kommunen at yde hjælp til de ansøgte ekstra omkostninger.

For at der kunne siges at være tale om særlige tilfælde, jf. § 1, stk. 5, i Socialministeriets bekendtgørelse om betingelser for i særlige tilfælde at få hjælp efter lov om social service under midlertidige ophold i udlandet, måtte der efter Ankestyrelsens vurdering være beskrevet forhold i familiens situation, som gjorde det særligt påkrævet eller en afgørende forudsætning for gennemførelse af rejsen, at kommunen ydede tilskud til ekstra omkostninger forbundet med en kortvarig ferie i udlandet.

Ankestyrelsen lagde vægt på, at Socialministeren omkring forståelsen af bestemmelsen havde udtalt til folketinget, at: "Det har ikke været hensigten med Socialministeriets bekendtgørelse nr. 108 af 17. februar 1998 om betingelser for i særlige tilfælde at få hjælp efter lov om social service under midlertidige ophold i udlandet, at stramme praksis på området, men derimod blot at sammenskrive den eksisterende praksis".

(Socialministerens svar af 23. juli 2002 på spørgsmål S2706 stillet af folketingsmedlem den 12. juli 2002).

Ankestyrelsen lagde herefter vægt på den samlede beskrivelse af familiens situation.

Det fremgik heraf, at sønnen var 14 år og gik i folkeskolens 7. klasse. Han havde diagnosen muskelsvind og var permanent kørestolsbruger. Siden 6-års alderen havde han brugt el-kørestol. Han havde behov for hjælp i forflytningssituationer, enten i form af lift eller bistand fra to personer, da han ikke selv kunne løfte sine bens vægt. Ud over hans behov for hjælp i forflytningssituationerne var det beskrevet, at graden af hans selvhjulpenhed var blevet væsentligt forringet, efter at han sad mere fastspændt i sin stol som følge af, at han havde udviklet en skævhed i lænderyggen på 23 grader.

Ankestyrelsen lagde især vægt på, at forældrene var bevilget en årlig pulje af hjælpertimer til sønnen efter servicelovens § 28, som de kunne bruge af efter behov. 35 timer heraf var afsat til ferie. Der var i gennemsnit 22 timer til rådighed pr. uge. Herudover var der bevilget hjælpertimer svarende til 5-6 weekends årligt med 16 timer pr. weekend. Disse timer blev brugt, når sønnen deltog i hockey-turneringer.

Ankestyrelsen lagde videre vægt på, at sønnens hjælper var med på ferierejsen, samt at familien ikke kunne benytte den almindelige charterbus fra lufthavnen til hotellet. Da sønnens el-kørestol ikke kunne være i en almindelig bus, var det nødvendigt for familien at leje en liftbus. Derudover skulle de medbringe manuel kørestol, toilet/badestol og liftsejl.

Ankestyrelsen ændrede således det sociale nævns afgørelse.